

РЕШЕНИЕ

№ 26987

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4883** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините /ЗОДОВ/. Образувано е по искова молба на В. М. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], блок 13, вх. А, ет.1, ап.3, срещу Министерство на енергетиката /МЕ/, за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000.00 лева, ведно със законната лихва, претърпени в периода от 20.12.2019 г. до 12.05.2025 г. /датата на подаване на исквата молба/, вследствие на отменено като незаконосъобразно писмо, изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ.

В исквата молба е посочено, че на 09.12.2019 г. ищецът като живущ на адрес: [населено място], [жк], [улица], блок 13, вх. А, ет. 1, ап. 3, отправил искане до Министерството на енергетиката за извършване на проверка на твърдяно погрешно дялово разпределение на блок 13 в[жк], [населено място], за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2019 г., извършено от „Техем Сървисис“ ЕООД. В отговор на искането, с писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г., директорът на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ посочил, че „на осн. чл. 54 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители в [населено място], сигналът /жалбата/ трябва да е подписан от клиента или от упълномощен негов представител, което в случая не е изпълнено“. В писмото било посочено още, че не може да бъде изискана проверка от топлофикационното дружество по поставените въпроси, като от искателя е поискано да уточни основанието, на което изисква информация за посочения имот. Твърди се, че така формираният отговор бил възприет от ищеца като

подигравателен, тъй като според него „Топлофикация София“ ЕАД не е компетентна да извърши исканата проверка, а компетентен орган е министърът на енергетиката, до когото било отправено искането за проверка относно спазване на Наредба № 16-334. Ищецът поддържа също, че съгласно чл. 109 от АПК всеки може да подаде сигнал, както и че искането за проверка е било относно дяловото разпределение на целия блок 13, а не за конкретен имот. Твърди, че вследствие на получения отговор е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в общо депресивно състояние, тъй като възприел писмото като подигравка с него.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител адв. С. моли за уважаване на исковата претенция. Уточнява, че претърпените вреди на ищеца не са вследствие от самото писмо, а от последиците от него, тъй като след отказа за извършване на проверка, обективизиран в отменения административен акт, се наложило ищецът да води дела и да ангажира адвокат до момента на неговата отмяна. Горните обстоятелства породили у ищеца депресивно състояние, след като приел отговора за подигравка, както и, че Министерство на енергетиката не го счита за потребител, който има право да подава сигнал. Подробни аргументи за основателността на иска, ищецът излага в писмени бележки. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът - Министерството на енергетиката, чрез процесуалния си представител юрк. С., счита исковата молба за неоснователна и недоказана. Становище по съществуването на спора представя с писмени бележки. Претендира разноски за процесуално представителство в полза на МЕ, съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София-град, I отделение, 6-ти състав, като взе предвид становищата на страните и представените от тях доказателства и след съвкупна преценка на същите, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото доказателства се установява, че ищецът В. М. Т., с постоянен адрес по лична карта: [населено място],[жк], [улица], е подал искане, вх.№Е-94-В-37 от 09.12.2019 г. по описа на Министерство на енергетиката да бъде извършена проверка на погрешно извършено дялово разпределение на бл.13 в[жк]за периода 01.05.2018г. – 30.04.2019г., извършено от „Техем Сървисис“ ЕООД, което се отразява на всички абонати на „Топлофикация София“ ЕАД и да бъде наложена санкция на „Техем Сървисис“ ЕООД. Установява се, че в отговор на подаденото искане, до ищеца е изпратено писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. от директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ, в което органът посочил, че „на осн. чл.54 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от Т. С. ЕАД на потребители в [населено място], сигналът /жалбата/ трябва да е подписан от клиента или от упълномощен негово представител, което в случая не е изпълнено“. Въз основа на горното, в писмото било посочено, че в този смисъл не може да бъде изискана проверка от топлофикационното дружество по поставените от ищеца въпроси и от директора е отправена молба към искателя да уточни основанието, на което изисква информацията на посочения имот.

Цитираното писмо е обжалвано от ищеца по съдебен ред, въз основа на което са проведени няколко съдебни производства, както следва:

С Определение № 943/05.02.2020 г. на АССГ, 61 състав, жалбата на В. Т. е оставена без разглеждане и е прекратено съдебното производство по адм. дело № 353/2020 г. по описа на АССГ, след като съдът е приел, че жалбата е насочена срещу мълчалив отказ на административния орган. Определението е обжалвано с частна жалба пред ВАС.

С Определение № 4471/15.04.2020 г. по адм. дело № 2927/2020 г. по описа на ВАС на РБ, III

отделение, е отменено цитираното определение и делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия при спазване на указанията, съдържащи се в мотивите на акта, според които предмет на спора е не наличието на мълчалив отказ, а отказ на сезирания административен орган - министъра на енергетиката, да се произнесе по съществуващата молба вх. № Е-94-В-37/09.12.2019 г.

След връщане на делото на АССГ, с Определение № 3748/22.05.2020 г., постановено по адм. дело № 353/2020 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 състав, писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ е отменено, а преписката е върната на административния орган за произнасяне по искане № Е-94-В-37/09.12.2019 г. В хода на това съдебно производство от В. Т. е представено пълномощно, с което майка му Е. С. Т., в качеството си на собственик и титуляр по партидата в „Топлофикация“ ЕАД на ап. 3 във вх. А на [жилищен адрес] находящ се на адрес [населено място],[жк], [улица], го е упълномощила да я представлява пред всички държавни органи, включително и пред фирмите за топлинно счетоводство, като пълномощното е с дата на издаване, предхождаща датата на подадения от Т. сигнал до МЕ. Определението е влязло в сила на 17.06.2020 г.

След отмяната на писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ с влязъл в сила съдебен акт, В. Т. инициира производство по ЗОДОВ за обезщетяване на настъпилите за него вреди от отменения като незаконосъобразен акт. По исковата молба е образувано настоящото дело № 4883/2025 г. по описа на АССГ, по което е постановено определение № 20757/16.06.2025 г. за връщане на исковата молба, след като съдът е приел, че Т., в качеството си на пълномощник на титуляра по партидата, за която му е отказана проверка с отмененото като незаконосъобразно писмо на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ не е активно процесуално легитимирано лице да инициира производство по чл.204, ал.1 от АПК. Определението е обжалвано по съдебен ред.

С Определение № 9127/02.10.2025 г., постановено по адм. дело № 9582/2025 г. по описа на ВАС на РБ, Трето отделение, определение № 20757/16.06.2025 г., постановено по адм. дело № 4883/2025 г. по описа на АССГ, е отменено. ВАС е посочил, че отмяната на административния акт - писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. - е абсолютна предпоставка за допустимост на иска по ЗОДОВ, а въпросите относно неговата основателност са въпроси по съществуващото на спора. С тези аргументи делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия.

След горното указание на касационната инстанция, по адм.дело № 4883/2025 г. исковата молба е допусната до разглеждане в открито съдебно заседание.

В хода на настоящото производство, по искане на ищеца е разпитан свидетелят З. П. М..

Разпитан, свидетелят заявява, че с ищеца се познава повече от 10 години и са приятели. Спомня си, че в края на 2019 година той се променил – променили се поведението и настроението му. Споделя, че ищецът станал нервен и избухлив. Оплаквал се от безсъние, потиснатост, качвал високо кръвно. Спомня си, че ищецът му споделил, че състоянието му е в резултат от писмото. Описва състоянието като липса на реакция при закачки и отсъствие на смях, което не било характерно за него. Твърди, че се чуват по телефона през няколко дни. Уточнява, че проблемното писмо било от министерство на енергетиката, което ищецът получил в края на 2019 година. Споделя, че промяната в поведението на ищеца е именно от този момент, запознат е с водените във връзка с писмото дела, както и , че ищецът преживява случките около делата. Споделя, че знае, че делата с министерство на енергетиката са свързани с Т., както и, че ищецът е бил домоуправител повече от 12 години. Спомня си, че ищецът се разстроил от факта, че подал

сигнал до министерството, знаел, че сигнали могат да подават всички, но точно на него му била отказана проверка да се направи изчисление на данните на Т.. Спомня си, че след около половин година, ищецът му споделил, че спечелил дело по случая с писмото. Споделя, че след този момент от шест месеца, ищецът възвърнал настроението и поведението си. Споделя, че ищецът е приел писмото лично, говорел в първо лице.

Съдът кредитира свидетелските показания относно непосредствено възприетата от свидетеля промяна в поведението и настроението на ищеца през периода след получаване на писмото. При преценката им обаче съдът отчита, че свидетелят е в дългогодишни приятелски отношения с ищеца, че част от сведенията му са възпроизведени по разказ на самия ищец, както и че свидетелят не притежава специални медицински знания, за да квалифицира описаното състояние като депресивно разстройство.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим - претендира се обезщетение за неимуществени вреди, за които се твърди, че са настъпили в резултат на отменено по съдебен ред писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при МЕ, в което е обективиран отказ на сезирания административен орган да се произнесе по съществото на искане вх. № Е-94-В-37/09.12.2019 г.

Съобразно чл. 205 от АПК искът е предявен срещу надлежен ответник - юридическото лице Министерство на енергетиката, представлявано от органа, от чийто акт се твърди, че са причинени вредите.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В случая искът следва да се квалифицира като иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за неимуществени вреди от отменен като незаконосъобразен административен акт - отказ, обективиран в писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г.

За да бъде ангажирана отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва кумулативно да са налице: 1. незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие, отменен/установен по съответния ред; 2. вреда; 3. пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното поведение на администрацията и настъпилата вреда. Отговорността е безвиновна - съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице.

По аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

В конкретния случай ищецът претендира неимуществени вреди, изразяващи се в „общо депресивно състояние“, възникнало според него вследствие на отказа, обективиран в отмененото писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г., което възприел като подигравателно отношение, както и вследствие на последвалото водене на дела и ангажиране на адвокат до отмяната на писмото /арг. уточнението на адв. С. в о.с.з. и писмената защита на ищеца/.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ обезщетение се дължи само за вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. При неимуществените вреди това са действително претърпени болки

и страдания, негативни емоционални преживявания и социален дискомфорт, които по своя интензитет, продължителност и отражение върху личността надхвърлят обичайното неудовлетворение от неблагоприятен административен акт. Причинната връзка е налице, когато вредите следват пряко и непосредствено от незаконосъобразния акт.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че с Определение № 3748/22.05.2020 г., постановено по адм. дело № 353/2020 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 състав, писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. е отменено и преписката е върната с указания на административния орган за ново произнасяне по искане вх. № Е-94-В-37/09.12.2019 г. на ищеца. С това е налице първата предпоставка от фактическия състав - отмяна на административния акт по съответния ред.

Наличието на отменен административен акт обаче не освобождава ищеца от доказване на останалите две предпоставки - действително настъпили неимуществени вреди и пряка причинна връзка между тях и отменения акт. Съдебната отмяна установява незаконосъобразността на отказа да се разгледа искането по същество, но сама по себе си не доказва настъпването, вида, интензитета и продължителността на твърдените психически страдания.

По отношение на вредите съдът съобрази, че ищецът не е представил медицински документи, амбулаторни листове, експертно заключение или други обективни данни, които да установяват депресивно състояние, високо кръвно налягане, безсъние или лечение, настъпили вследствие на процесното писмо. Свидетелят З. М. съобщава за промяна в поведението на ищеца, нервност, потиснатост и безсъние, но показанията му са основани предимно на лични впечатления и разговори с ищца и не могат да заместят доказателства за медицинско състояние, още повече при твърдение за „депресивно състояние“. В случая свидетелските показания не установяват сериозно засягане на поведението и здравето, няма диагноза и липсват доказателства за конкретни негативни преживявания с такъв характер или интензитет, че да се приемат твърдените вреди за обезщетими.

Освен това самият свидетел сочи, че след около шест месеца, когато ищецът му споделил, че е спечелил делото по случая с писмото, той възвърнал настроението и поведението си. Тази част от показанията не подкрепя претенцията за вреди за целия заявен период от 20.12.2019 г. до 12.05.2025 г. и не установява продължителен, траен или интензивен психически дискомфорт, подлежащ на обезщетяване в претендирания обем.

Не се установява и пряка причинна връзка между отмененото писмо и всички твърдени от ищеца неблагоприятни преживявания. От една страна, процесното писмо не представлява „подигравка“, както се твърди от ищеца, не съдържа обидни, унижителни или засягащи личното достойнство изрази, а касае редовността на искането, от кого следва да е подписано и изисква уточняване на основанието, на което се иска информация и проверка. Въпросът за законосъобразност по същество – дали следва да се извърши исканата проверка, не е решен с окончателен акт (няма данни за това). При това положение, докато административният спор по съществото на искането е още висящ (няма данни какво се е случило след връщане на преписката на органа), то липсва пряката връзка като основание за обезщетяване на вреди, извеждани от неизвършване на искана проверка или от твърдяно материално право на такава проверка. Доколкото ищецът извежда вреди от това, че не е била извършена исканата проверка или че административният орган не се е произнесъл по същество, тези последици също не са доказани като настъпили в неговата лична сфера към момента на предявяване на иска. С отмяната на писмото преписката е върната за ново произнасяне, поради което от отменителния съдебен акт не следва, че е признато правото на ищеца по спорното административно правоотношение на ищеца и че отказът на административния орган е незаконосъобразен по същество.

Но дори и да се приеме, че ищецът е имал негативни емоционални преживявания от изявлението в писмото, то в случая следва да се отчете и обстоятелството, че към датата на подаване на искане вх. № Е-94-В-37/09.12.2019 г. титуляр по партидата в „Топлофикация“ ЕАД за ап. 3 във вх. А на бл. 13 е била Е. С. Т., а пълномощното, удостоверяващо представителната власт на ищеца, е било представено едва в съдебното производство по оспорване на писмото и то след указание на съда, няма данни да е било приложено към искането. Макар това обстоятелство да не променя установената с влязъл в сила съдебен акт незаконосъобразност на отказа, то има значение при преценката на причинната връзка и приноса на ищеца да се стигне до последвалия отказ и спор по него. В този смисъл не може да се приеме, че всички твърдени от ищеца негативни преживявания са закономерна и непосредствена последица единствено от действията на администрацията.

При така установеното съдът приема, че искът е неоснователен като недоказан – не се доказаха и неимуществени вреди за ищеца в твърдения обем и интензитет, и пряка и непосредствена причинна връзка между отмененото писмо и твърдените вреди. Неоснователността на главния иск обуславя и неоснователност на акцесорната претенция за законна лихва.

Разноски са претендирани от ответника едва след приключване на съдебното заседание на 19.01.2026г., в което е даден ход по същество, след приключване на устните състезания, в писмени бележки от 28.01.2026г., поради което претенцията е преклудирана. Съгласно т. 11 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС претенцията за разноски може да бъде заявена най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Писмената защита не е процесуална възможност за въвеждане на нови искания, включително искане за разноски. Затова искането следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 203 АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, 6 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на В. М. Т., ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на енергетиката за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000.00 лева, ведно със законната лихва, претърпени в периода от 20.12.2019 г. до 12.05.2025 г. /датата на подаване на исковата молба/, вследствие на отменено като незаконосъобразно писмо изх. № Е-94-В-37/11.12.2019 г. на директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването и управление при кризисни ситуации“ при Министерство на енергетиката.

Решението може да се обжалва с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: